

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 10.5.2006
COM(2006) 197 konč.

POROČILO KOMISIJE SVETU IN EVROPSKEMU PARLAMENTU

**o izvajanju Uredbe (ES) št. 1830/2003 o sledljivosti in označevanju gensko spremenjenih
organizmov ter sledljivosti živil in krme, proizvedenih iz gensko spremenjenih
organizmov, ter o spremembi Direktive 2001/18/ES**

POROČILO KOMISIJE SVETU IN EVROPSKEMU PARLAMENTU

o izvajanju Uredbe (ES) št. 1830/2003 o sledljivosti in označevanju gensko spremenjenih organizmov ter sledljivosti živil in krme, proizvedenih iz gensko spremenjenih organizmov, ter o spremembi Direktive 2001/18/ES

Uvod

Uredba (ES) št. 1830/2003¹ (v nadaljnjem besedilu „Uredba“) je bila sprejeta 22. septembra 2003 in po objavi Uredbe Komisije (ES) št. 65/2004 o vzpostavitvi sistema za razvijanje in dodeljevanje posebnih identifikatorjev za gensko spremenjene organizme², ki v celoti velja od 16. aprila 2004.

Določbe o označevanju in sledljivosti Uredbe obsegajo proizvode, ki so dani v promet in vsebujejo gensko spremenjene organizme (GSO) ali so sestavljeni iz njih. Uredba vključuje tudi določbe o sledljivosti živil in krme, proizvedenih iz GSO.

Cilji sledljivosti v skladu z Uredbo so olajšanje:

- nadzora in preverjanja podatkov na etiketah;
- ciljno naravnane spremljanja možnih učinkov na okolje, kadar je to primerno;
- identifikacije in umika proizvodov, ki vsebujejo ali so sestavljeni iz GSO, kadar se odkrije nepredvideno tveganje za zdravje ljudi ali okolje.

Da se zagotovita sledljivost in označevanje, določbe Uredbe zahtevajo, da nosilci dejavnosti prenesejo in hranijo posebne informacije za zgornje vrste gensko spremenjenih proizvodov na vseh stopnjah njihovega dajanja v promet. Zlasti:

- morajo nosilci dejavnosti imeti vzpostavljene sisteme in postopke za opredelitev, kdo je dobil na voljo proizvode in kdo jih je dal na voljo;
- morajo nosilci dejavnosti za *GSO, namenjene za namerno sproščanje v okolje (npr. semena)*, prenesti posebne informacije o identiteti (posebni identifikator) posameznega/posameznih GSO, ki ga/jih vsebuje proizvod;
- lahko nosilci dejavnosti za *GSO, namenjene za živila, krmo ali predelavo*, prenesejo posebne informacije, opredeljene zgoraj, ali prenesejo izjavo, da se proizvod uporablja le kot živilo, krma ali za predelavo, skupaj z identiteto GSO, ki je bil uporabljen/so bili uporabljeni pri pripravi mešanice;
- morajo nosilci dejavnosti pri *živilih in krmi iz GSO* obvestiti naslednjega nosilca dejavnosti v verigi, da je proizvod pridelan iz GSO;

¹ UL L 268, 18.10.2003, str. 24.

² UL L 10, 16.1.2004, str. 5.

- morajo nosilci dejavnosti hraniti informacije pet let in jih dati na voljo pristojnim organom na njihovo zahtevo;
- morajo biti vzpostavljene pragovne vrednosti, pod katerimi za naključne ali tehnično neizogibne sledove nekaterih GSO in gensko spremenjenega materiala v živilih, krmi in predelanih proizvodih ni potrebno označevanje ali sledenje.

Prenos in hranjenje zgornjih informacij sta namenjena za zmanjševanje potrebe po vzorčenju in analiziranju proizvodov, ki za nosilce dejavnosti v skladu z Uredbo nista obvezna. Vseeno je Komisija za olajšanje usklajenega pristopa držav članic pri inšpekciji in kontroli razvila tehnična navodila³ o metodah vzorčenja in analiziranja.

Glede na zahteve Uredbe je pomembno omeniti, da je bila v času dokončnega oblikovanja tega poročila na podlagi Kartagenskega protokola o biološki varnosti (tretje zasedanje pogodbenic, 13. do 17. marec 2006, Curitiba, Brazilija) sprejeta odločba o zahtevah glede dokumentacije o GSO, *namenjenim živilom, krmi ali predelavi*⁴, za uporabo v mednarodni trgovini.

V skladu s to odločbo morajo pogodbenice Protokola sprejeti ukrepe za zagotovitev, da spremna dokumentacija mednarodnih pošilk GSO v tržni proizvodnji vključuje identiteto GSO v pošiljki, če je njihova natančna identiteta znana. Kadar identiteta GSO ni natančno znana, mora biti iz dokumentacije jasno razvidno, da pošiljka „morda vsebuje“ GSO, skupaj z identiteto GSO, ki jih morda vsebuje pošiljka.

Ta odločba je v skladu z določbami o sledljivosti Uredbe, zlasti glede na člen 4(3) Uredbe. Izvajanje te odločbe se bo pregledalo leta 2012⁵, ko bo ocenjena izvedljivost podaljšanja veljavnosti zahtev po natančnih podatkih o identiteti GSO, ki jih vsebuje mednarodna pošiljka. V ta namen morajo izkušnje, pridobljene z Uredbo, zagotoviti koristne informacije.

Prepletanje z Uredbo (ES) št. 1829/2003

Uredba (ES) št. 1829/2003 o gensko spremenjenih živilih in krmi⁶ je bila razvita skupaj z Uredbo in je bila tudi sprejeta 22. septembra 2003. Namen obeh uredb je, da delujeta skupaj in se pri nekaterih zahtevah povezujeta druga z drugo. Zlasti Uredba zagotavlja določbe o sledljivosti za vsa živila in krmo, ki so na področju uporabe Uredbe (ES) št. 1829/2003. Te določbe o sledljivosti so ključne, kadar je označevanje končnega proizvoda odvisno od prenosa informacij v odsotnosti zaznavnega gensko spremenjenega materiala v proizvodih.

Podobno so določbe o označevanju za živila in krmo, proizvedena iz GSO, ki ustrezajo določbam o sledljivosti v skladu s členom 5 Uredbe, določene v oddelku II poglavja II, in oddelku II poglavja III Uredbe (ES) št. 1829/2003. Razen tega Uredba (ES) št. 1829/2003 določa pragovne vrednosti za živila in krmo, pod katerimi so naključni sledovi takšnih proizvodov izvzeti iz določb o označevanju. Enake pragovne vrednosti so bile uporabljene v Uredbi, da se zagotovijo enake izjeme pri določbah o označevanju in sledljivosti, ki zagotavljajo skladen in dosleden pristop Skupnosti.

³ UL L 348, 24.11.2004, str. 18.

⁴ Člen 18.2(a) Kartagenskega protokola o biološki varnosti.

⁵ Šesto zasedanje pogodbenic Kartagenskega protokola o biološki varnosti.

⁶ UL L 268, 18.10.2003, str. 1.

Člen 12 Uredbe določa, da: „Najpozneje do 18. oktobra 2003 Komisija pošlje Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o izvajanju te uredbe, zlasti za člen 4(3).“

Pri upoštevanju te zahteve je Komisija sestavila vprašalnik, ki vključuje vprašanja o izvajanju na naslednjih petih področjih:

- določbe o sledljivosti;
- določbe o označevanju;
- izjeme pri določbah o sledljivosti in označevanju;
- inšpekcijski in kontrolni ukrepi;
- drugo.

Vprašalnik je bil predložen vsem pristojnim organom in ustreznim interesnim skupinam iz vseh sektorjev, vključno s predstavniki in združenji industrije živil, krme in semen, trgovinskimi partnerji, nevladnimi organizacijami in ustreznimi državnimi organi držav članic. Seznam sodelujočih je v Prilogi 1.

Odgovori in druge informacije, ki jih je prejela in pridobila Komisija od datuma uporabe Uredbe do danes, so bili upoštevani v poročilu, kot je določeno v naslednjih oddelkih.

Uredba (ES) št. 1829/2003 vključuje podobno zahtevo (člen 48), da Komisija najpozneje do 7. novembra 2005 pripravi poročilo o izkušnjah, pridobljenih s to uredbo. Komisija je upoštevala zgornje prepletanje obeh uredb in je poskušala preprečiti podvajanje v obeh poročilih.

Veriga proizvodnje živil in distribucijska veriga

Evropska živilska industrija in industrija trgovine na drobno sta še vedno nenaklonjeni trženju gensko spremenjene hrane in živil zaradi zaznavanja negativnega odziva potrošnikov. Zato se zdaj trži le omejeno število proizvodov in uvožen gensko spremenjen material se zdaj v živilih ne uporablja v velikem obsegu.

Evropska industrija priznava, da dojemanje potrošnikov in javnosti zelo vpliva na tržne sile in da mora biti zagotovljena visoka raven zaščite zdravja in okolja, da bi bilo mogoče tržiti gensko spremenjene proizvode. Zdi se, da se industrija trenutno prilagaja povpraševanju trgovcev na drobno/potrošnikov po gensko nespremenjenih proizvodih in se zato poskuša izogniti kupovanju sestavin, ki vsebujejo ali so proizvedene iz GSO.

Trgovinski partnerji se s tem ne strinjajo. V resnici je velik izvoznik hrane iz tretje države izjavil, da v Evropsko unijo ne izvaža več nobenih predelanih živil. Trdi, da je to posledica obremenitve ureditvenega okvira, ki posebno vključuje določbe o sledljivosti Uredbe, ne tržnega povpraševanja.

Združenje industrije iz tretje države je izjavilo, da veliko podjetij, ki tržijo živila v Evropski uniji, ne uporablja več notranje pridelanega gensko spremenjenega sojinca olja in beljakovinskih sestavin, da bi se izognila obveznim določbam o sledljivosti iz Uredbe, ki veljajo za zahtevne in drage. Izjavilo je tudi, da naj bi zahteve povzročile zmanjšanje izvoza

potrjenega organskega sojinega materiala. Ta težava je bila pripisana „restriktivni“ 0,9-odstotni pragovni vrednosti za naključno prisotnost.

Drugo živilsko združenje opozarja, da določbe o označevanju in sledljivosti ustvarjajo dodatne upravne in finančne stroške, ter zlasti poudarja, da je to povzročilo nesprejemljivo obremenitev za male izvoznike živil. Omenja tudi, da nasprotujoče si nacionalne uredbe in različni pristopi k izvajanju v posameznih državah članicah prispevajo k regulativni obremenitvi poslovnih transakcij.

Čezmorski državni organ v odgovoru na vprašalnik podobno ugotavlja, da Uredba ovira trgovino, in meni, da je preveč restriktivna in da nespodbudno vpliva na proizvajalce pri dajanju gensko spremenjenih proizvodov v promet. Vendar je treba upoštevati, da razpoložljivi podatki – in zlasti ustrezen tržni delež gensko spremenjenih proizvodov v distribucijski verigi **krme** – ne potrjujejo tega stališča in nasprotno kažejo, da so vzorci trgovine z gensko spremenjenimi **živili** večinoma tržno (potrošniško) usmerjeni.

Ta državni organ je navedel tudi, da so odpor evropske industrije pri ponujanju gensko spremenjenih proizvodov potrošnikom, neizvajanje Uredbe v nekaterih državah članicah in zamude pri odobritvah novih proizvodov glavne ovire pri pridobivanju informacij v zvezi z izvajanjem Uredbe, zlasti v zvezi s členom 4(3) Uredbe. Organ nato v odgovoru omenja, da interesne skupine težko zagotovijo praktičen prispevek k temu poročilu (kot sredstvo za izboljšanje skladnosti Uredbe), glede na to, da za zdaj še nimajo ustreznih izkušenj z njenim izvajanjem.

Zlasti je vlada ZDA (in nekatera živilska združenja iz tretjih držav) pozvala, da se Evropska komisija pridruži trgovinskim partnerjem v prizadevanju za usklajevanje in neko obliko vzajemnega priznavanja trgovine z gensko spremenjenimi proizvodi, ki odpravlja takšne upravne obremenitve za mala podjetja. Omenili so zlasti potrebo po napotkih o zahtevah za dokumente za obravnavo vprašanja doslednega izvajanja. Treba je upoštevati, da Komisija dejavno sodeluje pri mednarodnih razpravah s trgovinskimi partnerji in je odprta zanje, vendar vlada ZDA od leta 2002 nasprotuje sodelovanju pri dvostranskih razpravah o vprašanjih, povezanih z GSO.

Glede na omejeno število živil, ki se zdaj tržijo, nekatere nevladne organizacije izjavljajo, da na splošno pravila o označevanju pozitivno vplivajo na olajšanje ozaveščene izbire.

Vendar navajajo tudi, da ni sprejemljivo in je zavajajoče, da je sledljivost proizvodov (mleko, meso, jajca, volna itd.) živali, krmljenih z gensko spremenjenim materialom, izvzeta s področja uporabe Uredbe. To obravnavajo kot „vrzel“, ki ogroža verodostojnost celotnega sistema označevanja. Treba je upoštevati, da sta Svet in Evropski parlament obširno obravnavala označevanje in sledljivost takšnih proizvodov med pripravo Uredbe, vendar vključitev ni bila sprejeta.

Veriga proizvodnje krme in distribucijska veriga

Večina gensko spremenjenih proizvodov, ki so v Evropi dani v promet, je namenjena za živalsko krmo in izhaja iz uvoženih proizvodov, večinoma soje, ki vsebuje ali je proizvedena iz GSO. Na milijone ton sojinega materiala se vsako leto uvozi v Evropsko unijo, večinoma iz ZDA, Argentine in Brazilije. Te države pridelajo velik odstotek gensko spremenjene soje in pošiljke v Skupnost bodo zato neizogibno vsebovale gensko spremenjen sojin material.

Nekateri trgovinski partnerji navajajo, da zaradi tega, ker sojo, izvoženo v neki pošiljki za uporabo v krmi, pogosto temeljito zameša ameriški sistem za obravnavo proizvodov (in lahko vsebuje tudi sojo iz Kanade), prenos informacij, ki ga zahteva Uredba, ni izvedljiv. To stališče je nekoliko presenetljivo glede na to, da so evropska industrija krme in pristojni organi poročali, da so bile k uvoženim pošiljkam soje priložene pravilne informacije (v skladu z Uredbo). Razen tega so člani evropske industrije krme izjavili, da zahteve iz Uredbe niso spremenile prodaje živalske krme, čeprav mnogi menijo, da so določbe obremenjujoče in nepotrebne. Zanimivo je, da so nekatere kontaktne osebe industrije menile, da imajo nekatere stiskalnice soje, ki ni gensko spremenjena, težave s prodajo dobljenega materiala, ker nosilci dejavnosti niso pripravljeni plačati s tem povezanih stroškov premij.

Zdaj sestavlja soja Round-up Ready družbe Monsanto večino gensko spremenjene soje, pridelane v obeh Amerikah in po vsem svetu. Ta sorta je edini gensko spremenjen sojin proizvod, ki ga je odobrila Skupnost (za uvoz in uporabo v živilih in krmi). Kaže, da izpolnjevanje določb o sledljivosti in označevanju za uvoz pošiljk soje v razsutem stanju ni povzročilo veliko težav glede na prevlado ene sorte. Vendar se razmere lahko spremenijo, če se nove sorte gensko spremenjene soje odobrijo v državah izvoznicah.

Označevanje in sledljivost gensko spremenjenih semenskih proizvodov za pridelavo

Pridelava GSO se v veliki večini držav članic ne izvaja, čeprav se Bt-koruzo komercialno goji (približno 60 000 ha) v nekaterih regijah Španije. Ta in druge gensko spremenjene sorte koruze se gojijo tudi v Franciji, Nemčiji, Češki republiki in na Portugalskem, vendar v veliko manjšem obsegu. Proizvodi, pridelani iz teh poljščin, se večinoma uporabljajo za živalsko krmo „na kmetiji“, čeprav so nekateri namenjeni predelavi v industriji škroba. Zelo malo teh gensko spremenjenih koruznih proizvodov, če sploh kakšen, se naknadno izvozi.

V poročilih je omenjeno, da trženje „notranje pridelanih“ gensko spremenjenih proizvodov ni povzročilo težav ob upoštevanju stalnih izkušenj kmetov in nosilcev dejavnosti (čeprav je treba vedeti, da večina proizvodov ostane „na kmetiji“). Zdi se, da je bilo označevanje zalog gensko spremenjenih semen izpolnjeno, čeprav so bile ugotovljene nekatere težave v zvezi z „razlago“ in računanjem naključnih sledov GSO v konvencionalnih serijah semen.

Izkušnje rastlinske biotehnološke industrije (ponudniki tehnologije in integratorji, vključno s semenarskimi podjetji) so bile do zdaj nekoliko omejene, ker gensko spremenjene sorte poljščin niso bile na voljo vsem pridelovalcem v EU za komercialno pridelavo. Kljub temu je industrija poročala, da se v zvezi z razlago Uredbe niso pojavile resne težave in da se v državah, kjer so na voljo gensko spremenjene sorte (predvsem v Španiji), pri izvajanju Uredbe niso srečevali s posebnimi težavami. V resnici se zdi, da so bile zahteve za dokumentacijo transakcij in označevanja gensko spremenjenih sort izvedene kot ustaljena poslovna praksa. Vendar so se te zahteve očitno dodale k upravnim zahtevam in pripadajočim stroškom (čeprav dejanske številke niso bile zagotovljene).

Izvajanje Uredbe

Mnogo nacionalnih organov, pa tudi organizacij iz drugih sektorjev, je menilo, da je za pridobitev ustreznih izkušenj in informacij v zvezi z izvajanjem Uredbe primanjkovalo časa. Vseeno velika večina držav članic meni, da so zahteve iz Uredbe pozitivno vplivale na zagotavljanje ustreznih informacij, izbiro potrošnikov in potrebno varnostno jamstvo. Potrebo po teh zahtevah so poudarile predvsem države članice, kjer velja ekološka pridelava za

pomembno. Druge države članice menijo, da mora biti Uredba strožja za uvoženo blago s poostrenimi kontrolnimi ukrepi za zagotovitev skladnosti.

Nekatere države članice so poročale o težavah pri vzorčenju in analiziranju, z opozarjanjem na zapletenost tehnik, zlasti kjer je zahtevano odkrivanje naključne prisotnosti. V Priporočilu 2004/787/ES se svetuje, da naj se „rezultati kvantitativne analize izrazijo kot odstotek števila kopij gensko spremenjene DNK glede na ciljno taksonomsko specifično število kopij DNK, izračunano v obliki haploidnih genomov.“ Vseeno še vedno obstaja nekaj nejasnosti glede enot, v katerih se mora izraziti gensko spremenjena vsebina in nekatere države članice so se sklicevale na potrebo po pretvorbenih faktorjih, ki dopuščajo usklajen pristop ne glede na to, ali je gensko spremenjena vsebina izražena glede na DNK, teža ali število semen. Takšne dodatne poizvedbe so se razširile na uvedbo sort „naloženega gena“ gensko spremenjenih poljščin in zahtevano pojasnilo.

Kaže, da je pristop h kontroli in inšpekciji, ki ga uporablja veliko držav članic, naključno vzorčenje in analiziranje, ki se uporablja tudi, kadar obstaja sum, da označevanje proizvoda morda ni pravilno. Medtem ko so številne države članice ugotovile, da je Priporočilo Komisije o vzorčenju in analiziranju koristno, so druge poročale, da je ali preveč podrobno ali preveč nejasno. Nekatere države članice so tudi poudarile potrebo po zakonodaji in ne po smernicah za zagotovitev usklajenega pristopa k vzorčenju in analiziranju. Druge so zahtevale praktičen „delovni priročnik“ kot sredstvo za zagotovitev usklajenosti in enotnega izvajanja Uredbe. Prav tako je bilo poudarjeno, da si morajo posamezne države članice izmenjati več informacij in izkušenj za zagotovitev usklajenega pristopa.

V poročilih držav članic je predlagano, da ustrezne informacije, zahtevane na podlagi Uredbe, zagotovo predložijo nosilci dejavnosti s transakcijami, čeprav se v nekaterih primerih zdi, da dokumentacija v tiskani obliki ni predložena. Razen tega je nekaj držav članic poročalo, da posebni identifikatorji niso vedno vključeni v dokumentacijo izvoznikov, ki je priložena pošiljkam proizvodov v razsutem stanju, ki vsebujejo GSO. Nekatere države članice so prav tako poudarile začetno nasprotovanje uvoznikov, da zagotovijo ustrezno dokumentacijo naslednjim nosilcem dejavnosti, vendar navajajo, da so se te razmere bistveno izboljšale zaradi pridobljenih nadaljnjih izkušenj.

Ena država članica je prav tako poročala o razmerah, kjer trgovci na debelo niso predali potrebnih informacij posameznikom v naslednjih členih verige. To se je znova pripisovalo pomanjkanju izkušenj in je bilo od takrat popravljeno. V resnici se zdi, da se države članice popolnoma zavedajo potrebe po pravilnih informacijah na začetku distribucijske verige, če želi biti sistem učinkovit skozi celotno verigo. Nekatere države članice brez dvoma verjamejo, da bi usklajen format za dokumentacijo pomagal nosilcem dejavnosti in nacionalnim organom pri izvajanju in uveljavljanju Uredbe ter bi preprečil takšne težave. Predstavniki industrije in trgovinski partnerji po drugi strani ne verjamejo, da so usklajeni dokumenti potrebni ter da so lahko ustrezne informacije o obstoječi poslovni računski dokumentaciji dovolj podrobne.

Nasprotno so druge države članice poročale, da pri razlagi, izvajanju in uveljavljanju Uredbe ni bilo težav. Te države članice opozarjajo na dejstvo, da se splošna pravila o označevanju in sledljivosti že dolgo izvajajo v živilski industriji in industriji krme ter so bile s takšnimi pravili že pridobljene precejšnje izkušnje. Uredba zato velja predvsem kot razširitev teh pravil. Vseeno se je zdelo, da so se v zvezi z označevanjem mešanic GSO pojavile nejasnosti.

Dodatna vprašanja, o katerih se je poročalo, kot so omenili drugi sektorji, vključujejo sredstva za zanesljivo odkrivanje prisotnosti nedovoljenih GSO v pošiljkah v razsutem stanju in drugih proizvodih, pa tudi sredstva za izvajanje določb o označevanju in sledljivosti, kadar v

proizvodih ni DNK in beljakovin. Razen tega se zdi, da je bilo nekaj težav pri povezovanju takšnih proizvodov z izvorom, ko se je poskušalo določiti, ali so pridobljeni iz gensko spremenjenega materiala ali ne.

Nekatere države članice so poročale, da so po njihovem mnenju stroški vzorčenja in analiziranja čezmerni ter so zahtevale ponoven pregled takšnih stroškov. Razen tega so drugi nacionalni organi poročali, da pravilno analiziranje pošiljk v razsutem stanju zahteva preveč časa in povzroča težave zlasti v zvezi s pokvarljivim blagom. Nekateri organi so opozorili na pomanjkanje dostopnega referenčnega materiala zaradi zamud, vendar se niso sklicevali na posamezne proizvode. Treba je upoštevati, da Uredba (ES) št. 1829/2003 zahteva, da morajo prijavitelji kot del svojih prijav (vključno tistih za obstoječe proizvode) vključiti mesto, kjer je na voljo referenčni material.

Sklepi

Večina interesnih skupin je opozorila na dejstvo, da je Uredba pripravljena za izvajanje le omejen čas in da so izkušnje v zvezi z njenim izvajanjem izjemno omejene. To se je poslabšalo z omejenim številom gensko spremenjenih proizvodov, ki se zdaj tržijo v Evropski uniji. Zato se lahko to poročilo realno dejansko obravnava le kot uvodno, dodatne izkušnje in poročanje pa bodo zahtevani za pridobitev resnične slike o izvajanju Uredbe.

Kljub zgoraj navedenemu se zdi, da se določbe Uredbe pravilno uporabljajo. Medtem ko se je poročalo o začetnih težavah, se zdi, da so v glavnem večinoma rešene.

Veliko interesnih skupin je opozorilo na potrebo po posebni obravnavi naključne prisotnosti „neodobrenega“ gensko spremenjenega materiala, predvsem v zvezi z razpoložljivo metodologijo odkrivanja. Vseeno mora biti jasno, da Uredba zajema le gensko spremenjene proizvode, ki so prejeli dovoljenje Skupnosti za dajanje v promet. Komisija prek svojega Skupnega raziskovalnega središča (SRS) še naprej obravnava to vprašanje in informacije v zvezi z GSO, odobrenimi v drugih državah, kjer so na voljo, bodo vpisane v register Skupnosti v skladu s členom 9(3) Uredbe.

Nekatere interesne skupine so poudarile, da so smernice za vzorčenje in odkrivanje v Priporočilu Komisije koristne, drugi pa menijo, da so zapletene in težavne za uporabo. Končna ugotovitev je, da sta vzorčenje in odkrivanje zapleteni vprašanji in je bilo na voljo le omejeno število metodologij pred začetkom veljavnosti te uredbe. SRS in Evropsko omrežje laboratorijev GSO (ENGL) sta pozneje razvila metodologijo za vzorčenje pošiljk žita v razsutem stanju. SRS in ENGL še naprej potrjujeta posebne metode odkrivanja za posamezen GSO, vendar je to delo zamudno (in drago) zaradi natančnosti in pravilnosti, zahtevanih za potrjevanje. Vendar je jasno, da se mora in se bo moralo nadaljevati nadaljnje prizadevanje na tem področju.

Nekateri trgovinski partnerji še naprej trdijo, da Uredba uvaja upravno obremenitev. Zdi se, da Uredba ni vplivala na uvoz soje in koruze, vključno s proizvodi, pridobljenimi iz njiju, kot je soja moka ali krma na osnovi koruznega glutena. V praksi je potrošniško in zlasti tržno povpraševanje po živilih zagotovo veliko bolj vplivalo na trgovanje s proizvodi, ki vsebujejo gensko spremenjen material, kot določbe Uredbe. Nesočasna ureditev odobritve za GSO med državami ostaja glavna ovira za trgovino. Medtem ko so bili nekateri trgovinski partnerji zmožni uspešno obvladovati to vprašanje, da ne bi nastale motnje v trgovini, se drugi zdijo nezmožni ali nepripravljeni za njegovo obravnavo.

Vseeno je še vedno jasno, da je zdaj na voljo le omejena količina informacij in izkušenj v zvezi z izvajanjem Uredbe. Zato bo Komisija sestavila drugo poročilo po obdobju 24 mesecev, da se omogoči popolnejša slika izvajanja, ki ga je treba doseči.

PRILOGA 1

Department for Environment, Food and Rural Affairs, United Kingdom

State Veterinary and Food Administration of the Slovak Republic

Central Control and Testing Institute for Agriculture (Slovak Republic)

Ministry of Agriculture, Forestry and Food (Slovenia)

Ministry of Health (Slovenia)

Ministry for the Environment and Spatial Planning (Slovenia)

National Food Administration (Sweden)

Swedish Board of Agriculture

Swedish Work Environment Authority

Directorate-General for Veterinary Services (Portugal)

Directorate-General for Crop Protection (Portugal)

DGFCQA - Directorate-General of Food Quality Inspection and Control (Portugal)

Ministry of Health, Welfare and Sport (Netherlands)

Ministry of Agriculture, Nature and Food Quality (Netherlands)

Ministry of Housing, Spatial Planning and the Environment (Netherlands)

Malta Environment and Planning Authority

Malta Standards Authority

Ministry of the Environment (Lithuania)

Ministry of Agriculture and Rural Development (Hungary)

Ministry of Rural Development & Food- Directorate of Processing, Standardization and Quality Inspection (Greece)

Ministry of Development, Hellenic Food Safety Authority (Greece)

Ministry of Economy and Finance, General Chemical State Laboratory, Food Division (Greece)

Board for Gene Technology (Finland)

Ministry of Trade and Industry (Finland)

National Food Agency (Finland)

Customs Laboratory (Finland)

Plant Production Inspection Centre (Finland)

National Product Control Agency for Welfare and Health (Finland)

Sub-directorate-General for the Means of Livestock Production (Spain)

Ministry of Health and Consumer Affairs: Spanish Agency for Food Safety (Spain)

Ministry of Agriculture, Fisheries and Food (Spain)

Veterinary and Food Board (Estonia)

Danish Veterinary and Food Administration

Danish Plant Directorate

German Federation for Food Law and Science

Ministry of the Environment (Czech Republic)

Ministry of Agriculture (Czech Republic)

Central Institute for Supervising and Testing in Agriculture (Czech Republic)

Reference laboratory for GMO identification and DNA fingerprinting (Czech Republic)

Research Institute of Crop Production (Czech Republic)

Ministry of Health (Cyprus)

Department of Agriculture (Cyprus)

Federation of European Food Additives and Food Enzymes (Belgium)

FPS Public Health, Food Chain Safety and Environment (Belgium)

FAVV/AFSCA (Belgium)

Greenpeace

FEDIS – La Fédération belge des entreprises de distribution

FEDIMA (Federation of the European Union Manufacturers and Suppliers of Ingredients to the Bakery, Confectionery and Patisserie Industries)

European Association for Bio-industries (EuropaBio)

ELC – Federation of European Food Additives and Food Enzymes Manufacturers

CIAA - The Confederation of Food and Drink Industries of the European Union

BEUC - The European Consumers' Organisation

The National Association for the Speciality Food Trade, Inc., New York, USA

Nestlé

US Government

American Soybean Association

Florigene (Australia)